

Het Opera Forward Festival maakt onbedoeld duidelijk wat opera níét is, maar de jonge garde belooft veel

In de voorstellingen 'Requiem voor Mariza' en 'The Knife of Dawn' gun je de hoofdpersonen noten met iets meer reliëf. Wél boeiend zijn de voorstellingen 'Enfants terribles', door studenten, en de uiteenlopende scènes in 'Harvest'.

Sakhiwe Mkosana speelt de rol van activist en dichter Martin Carter in 'The Knife of Dawn'. Bart Grietens

Jenny Camilleri

schrijft voor de Volkskrant over opera.

15 maart 2026, 14:58

Bewaren

Delen

Elk jaar probeert De Nationale Opera tijdens het Opera Forward Festival het begrip 'opera' buiten de traditionele kaders te

herdefiniëren. Na het tweede weekeinde van deze editie denk ik dat ik weet wat opera níét is.

Opera is in ieder geval geen monoloog met één thema, en een vocale melodie geplakt op instrumentale muziek is niet meteen een operacompositie. In zowel *Requiem voor Mariza* van Meriç Artaç als *The Knife of Dawn* van Hannah Kendall wordt het kernidee onvoldoende ontwikkeld en blijven de eentonige zanglijnen los staan van de hortende begeleiding.

In het eerste werk komen we amper iets te weten over de net overleden Mariza, behalve dat haar ontbijt bestaat uit thee, een banaan en een rijstwafel. De felgekleurde videobeelden kunnen noch haar kleurloosheid verbloemen, noch de karigheid van de koorpassages.

'Requiem for Mariza' Bart Grietens

Guyanese activist Martin Carter

In het tweede overweegt de Guyanese activist Martin Carter een dilemma: zet hij zijn hongerstaking in de gevangenis voort of blijft hij dichten als verzetsdaad tegen de koloniale bezetter? Regisseur Gavin-Viano schotelt krachtige beelden voor: een stapel groezelige matrassen symboliseert Carters opsluiting, vrouwenstemmen in

zijn hoofd verschijnen als glijdende schaduwen op een doek. Maar luisteren naar het uitleggerige libretto is zwaar werk.

'The Knife of Dawn' Bart Grietens

Je gunt Nina van Essen (Mariza) en Sakhiwe Mkosana (Carter) tijdens hun respectievelijke krachttoeren noten met meer psychologisch reliëf.

Wel een boeiend verhaal

Studenten van Artez ontvouwen in *Moeras!* wel een boeiend verhaal: een ontmoeting tussen stervelingen en hun voorouders, die als witte wieven (spoken) verschijnen. Werk en uitvoering zijn nog onrijp, maar het is zintuiglijk prikkelend muziektheater.

Alles klopt in de kameropera voor drie piano's [*Les enfants terribles*](#) van minimalist Philip Glass, gezongen door jong talent van De Nationale Opera Studio. Een broer en zus wier ontwikkeling ontspoord nadat ze wees zijn geworden roepen in deze rake encscenering afschuw, maar vooral vertedering op.

'Les enfants terribles' Joost Milde

Een ander hoogtepunt is *Harvest*, bedacht door regisseur Cora Burggraaf, die zeven componisten vroeg uiteenlopende scènes te schrijven voor vier geweldige, ervaren operazangers: Claron McFadden, Helena Rasker, Marcel Beekman en Andrew Watts.

Hoor bijvoorbeeld McFadden, gebogen over de ingewanden van een vleugel, de donkerste kromten van seksueel verlangen verkennen. Tussen de stukken door spreken de zangers in videofragmenten openhartig over ouder worden. Een prachtvoorstelling voor iedereen die hierover weleens peinst, of juist nooit.

Pianist Miles Walter en sopraan Claron McFadden in 'Harvest'. Sanne Peper

OPERA FORWARD FESTIVAL

Opera

Les enfants terribles

★★★★☆

Harvest

★★★★☆

The Knife of Dawn

★★★☆☆

Requiem for Mariza

★★☆☆☆

Diverse producties bij De Nationale Opera.

12 t/m 14/3, Nationale Opera & Ballet en andere locaties. Tournee [Les enfants terribles](#) t/m 24/3. Tournee [Harvest](#) t/m 27/3 2027.